

Herbie experimental

Herbie Hancock al festival de la Porta Ferrada
XAVIER CASALS.

Poques setmanes després de l'actuació de Ron Carter a les Escaldes, el festival de la Porta Ferrada va programar Herbie Hancock, un altre dels supervivents del memorable quintet de Miles Davis dels seixanta. A excepció de Carter, Hancock, Shorter i Williams van compartir el viratge de Miles cap a l'electrificació i els experiments psicodèlics en l'orbita free que el trompetista va assumir als setanta quan va veure que el jazz de trajo i corbata perdia pistonada davant el rock i les seves conseqüències.

Amb quatre virtuoses, el guitarrista Lionel Loueke, el baixista James Genus, el bateria Justin Tyson i l'extraordinari trompetista Terence Blanchard, Hancock va visitar els setanta pels angles

sinuosos de l'experimentació i l'avantguarda. La nit suau al port de Sant Feliu els acompanyava i des del primer tema, Overture, van fusionar sons i repertori mentre allargaven les peces en una aposta decididament de fusió entre el ritme funk imposat per la secció rítmica i el nítrat reactiu, gairebé minimalista, en què els solistes feien surar el so futurista tan característic d'alguna de les etapes dels setanta i vuitanta del mestre. Es tractava d'acomboiar els temes sota el ritme entre el soul, el jazz i la música llatina a la recerca del funk, en què Blanchard i Loueke es mostraven poderosos i Herbie anava provant teclats de tota mena. De l'obertura van passar a Footprints, una peça estel·lar dels seixanta, precisament de Wayne Shorter, que Miles va incorporar a l'emblemàtic Miles Smiles. El jazz de factura intel·lectual de Hancock, fusionat de funk i improvisació, és un bon analgèsic per al tedi vital, tot i que pot pecar també de rutinari per l'excés de notes. El quintet es va moure per una estructura modal en una recreació quasi lisèrgica en la psicodèlia setantera.

Temes recuperats com Come Running to Me, Secret Sauce i Phoelix van servir a Hancock per filtrar la veu i aconseguir efectes estranys. El retorn a notes més intimistes es va agrair. El concert havia derivat cap a l'excés, però Cantaloupe Island ens va rescatar de l'avantguarda, encara que fos en les tornades evocadores d'un dels discos de debut. El pianista sempre ha buscat fonts d'inspiració en el desafiament entre cervell i cor, gairebé des del temps en què va ser un nen prodigi. El diàleg entre llenguatges va marcar la seva participació al 60è Porta Ferrada. De bon començament va prometre "ens ho passarem bé aquesta nit" abans d'oferir-nos una classe magistral.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 24-07-2022, Pàgina 32

-El Punt Avui. Nacional 24-07-2022, Pàgina 24

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2171054-herbie-experimental.html>